

§ 9**Yttrande över remissen ”Strategi mot våldsbejakande extremism”**

AMN 2015-0198-01.06

Arbetsmarknadsnämndens beslut

1. Arbetsmarknadsnämnden beslutade att hänvisa till förvaltningens tjänsteutlåtande som sitt yttrande över remissen.
2. Arbetsmarknadsnämnden beslutade att justera paragrafen omedelbart.

Ärendet

Arbetsmarknadsförvaltningen har inbjudits att lämna ett yttrande på kommunstyrelsens remiss om en stadsövergripande strategi mot våldsbejakande extremism. Remissen omfattar också den delstrategi som socialnämnden fattat beslut om i maj 2015.

I kommunstyrelsens remiss redovisas grundläggande principer och utgångspunkter för en stadsövergripande strategi som ska beslutas under 2015. Utgångspunkterna är följande: *Rekrytering till våldsbejakande extremism ska motarbetas. Kunskapen om våldsbejakande extremism ska öka i hela staden. Staden ska utveckla samarbetet med polisen. Stöd ska ges för att hoppa av och långvarigt lämna destruktiva miljöer. Drabbade av extremism ska få stöd och trygghet.*

Socialnämndens delstrategi formulerar stadens ansvar i fyra perspektiv: främjande, förebyggande, anhörigstöd och efterperspektiv. Delstrategin tar även upp konkreta förslag till åtgärder samt förslag till ansvarsfördelning mellan olika nämnder.

Arbetsmarknadsförvaltningen redovisar i sitt svar att arbetet med våldsbejakande extremism är en komplex fråga som behöver tydlighet och konkretisering samt en tydlig ansvarsfördelning mellan stadens verksamheter. Förvaltningen anser vidare att strukturerad samverkan mellan berörda aktörer som möter målgruppen är förutsättningen för att arbetet ska bli framgångsrikt. Redan idag finns upparbetade samverkansstrukturer som kan användas men som också kan behöva utvecklas och fördjupas för att möta denna nya frågeställning.

Arbetsmarknadsnämnden bedriver verksamheter där frågor om våldsbejakande extremism kan komma att aktualiseras. Nämnden pekas också tydligt ut som en viktig samverkanspart i socialnämndens delstrategi. Eftersom detta är relativt nytt för

förvaltningens verksamheter vill förvaltningen understryka behovet av såväl tydliga samverkanskanaler som ökad kunskap. Förvaltningen välkomnar en stadsövergripande strategi och ställer sig positiv till de utgångspunkter för en sådan strategi som redovisas i kommunstyrelsens remiss.

Förvaltningen har redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 10 september 2015.

Förslag till beslut

Ordföranden Emilia Bjuggren m.fl. (S), ledamoten Awad Hersi m.fl. (MP) och ledamoten Tina Kratz (V) föreslog att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag till beslut.

Ledamoten Yvonne Fernell Ingelström m.fl. (M) framlade ett annat förslag till beslut och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Ledamoten Gulan Avci (FP) framlade ett annat förslag till beslut och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Ledamoten Johan Fälldin (C) framlade ett annat förslag till beslut och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Beslutsgång

Ordföranden ställde förslagen till beslut mot varandra.

Nämnden beslutade utan omröstning enligt ordföranden Emilia Bjuggren m.fl. (S), ledamoten Awad Hersi m.fl. (MP) och ledamoten Tina Kratz (V) förslag till beslut.

Reservation

Ledamoten Yvonne Fernell Ingelström m.fl. (M) reserverade sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

Förslag till beslut

Moderaterna föreslår att Arbetsmarknadsnämnden beslutar följande:
Att delvis godkänna förvaltningens förslag

Att som svar på kommunstyrelsens remiss av förslag till strategi mot våldsbejakande extremism anföra följande

Stockholms stad måste ha ett stadsövergripande arbete och långsiktig strategi gällande unga krigsresande och våldsbejakande extremism. Där är vi överens. Däremot är ett sådant arbete så viktigt att det måste hanteras korrekt genom fullständig beredning och beslutas av kommunfullmäktige. Socialnämnden har inget mandat att fatta beslut om en stadsövergripande strategi som ligger till

grund för andra nämnders uppdrag och där en annan nämnd har en central roll. Socialnämnden ska inte heller fatta gällande beslut i en fråga som är framtaget och hanterad av vänstermajoriteten i all hast och utan fullständig beredning. Hanteringen är under all kritik i en mycket viktig fråga för Stockholms stad.

Mot bakgrund av detta är strategin såsom den har utformats en strategi som vi moderater inte ställer oss bakom. Vi förordar därför att hela strategin omarbetas i grunden.

Vi kan aldrig acceptera att människor i Sverige, och i Stockholm, värvas till extrema grupper som begår vålds- och terrordåd, oavsett om det är religiösa grupperingar eller våldsbejakande. Alliansregeringen tog frågan på stort allvar under sin tid vid makten och inledde ett långsiktigt arbete för att stärka Sveriges förmåga att hantera de nya hoten. Alliansregeringen avsatte resurser till olika former av avhopparverksamhet från extrema organisationer och utsåg en nationell samordnare mot våldsbejakande extremism. Detta var viktiga och nödvändiga steg som nu måste följas upp med konkreta handlingar i kommunerna.

Den av vänstermajoriteten presenterade strategin behöver utvecklas och konkretiseras i hur det faktiskt ska arbetas. Det saknas också perspektiv från de olika stadsdelarnas erfarenheter och utmaningar. Framförallt saknar vi erfarenheten från de verksamheter som under en längre tid har arbetat med problematiken. De har viktiga erfarenheter och kontaktnät som staden vinner på att värna istället för att bygga upp ett eget parallellt system.

Stockholms stad måste bemöta frågan om våldsbejakande extremism ur ett helhetsperspektiv, där förebyggande och tidiga insatser är avgörande men också stöd och kunskap till näromgivningen. När ungdomarna väl har rest utomlands är vi för sent ute.

Ser vi till arbetsmarknadsnämndens ansvarsområden införde Alliansen under sin mandatperiod ett antal verksamheter för att tidigt nå alla ungdomar utan arbete och/eller sysselsättning bl.a. uppsökande verksamhet kopplat till samtliga Jobbtorg, Merit, Filur, Aim för att nämna några. Dessa liksom Jobbtorgen utgör de främsta naturliga utposterna i arbetsmarknadsnämndens verksamhet för att fånga upp och hjälpa ungdomar vidare inte bara till utbildning, arbete och sysselsättning utan även till att få adekvat stöd och hjälp.

Det förebyggande arbetet bland ungdomar är på många sätt avgörande. Kunskap om vad som lockar ungdomarna att resa eller engagera sig i våldsbejakande grupper är här en maktfaktor. Det är genom att bygga upp positiva alternativ till engagemang och ungdomarnas eget förtroende som vi kan minska dragningskraften till våldsbejakande miljöer. Här har den frivilliga sektorn, civilsamhället och ungdomarnas närmiljöer en viktig roll. Det uppsökande arbetet är i det sammanhanget synnerligen viktigt. Genom ett relationsskapande fältarbete med representativa förebilder i riskmiljöer som har god lokal kännedom identifierar vi unga ledare som övriga vuxensamhället ofta gett upp på eller missat. Det är samtidigt viktigt att vi inte stigmatiserar utmaningarna till en specifik grupp eller område, vilket kan stärka dragningskraften bland ungdomarna än mer utan att arbetet riktar sig mot alla unga i riskmiljöer.

Vi moderater vill därför trycka än mer på insatser som ökar kunskapen och förståelsen omkring frågan bland alla vuxna som kan möta ungdomarna i sin vardag. Det är viktigt att se till bredden av problematiken - det är inte alltid ungdomar som av olika skäl utmärker sig som är de mest riskutsatta. Det är därför lika viktigt att verka för ökad kunskap och förståelse bland stadens medarbetare som de vuxna som under fritiden möter ungdomar som kan riskera att rekryteras. Genom att öka deras kunskap och insikter kring unga som befinner sig i våldsbejakande miljöer ökar vi möjligheten att bryta en negativ tankespiral bland unga och motverka att fler rekryteras. Här är ungdomarnas fritid och närmiljö av största vikt.

För de ungdomar som av olika skäl har rekryterats eller hamnat i våldsbejakande och/eller extrema miljöer måste Stockholms stad ha ett tydligt och effektivt arbete för att motivera och snabbt kunna hjälpa ungdomarna till att lämna dessa. Detta arbete måste bygga på individuella planer och vara långsiktiga. Det är bara genom snabbt agerande som vi kan fånga upp och hjälpa ungdomarna innan det blir för sent. Lika väl är det viktigt att ge tydligt och konkret stöd till familj och omgivning som visar oro för en ungdom. Det måste finnas tydliga och tillgängliga kanaler dit man kan vända sig för stöd och råd.

Majoriteten av Stockholms stads arbete för att motverka alla former av våldsbejakande extremism är ökad kunskap och förståelse för olika kulturer, religioner och bakgrunder. Det är inte alltid en rent religiös fråga eller att ställa det ena mot det andra. För att kunna arbeta förebyggande och minska konflikter är kunskap ett av de starkaste verktygen att tillgå. Genom att stärka ungdomars insikt

och förståelse kan vi minska risken att ungdomar rekryteras till konfliktområden där olika åsikter ställs mot varandra.

För de unga som har rest iväg och återkommit till Sverige måste först och främst den svenska rättsstaten agera i kombination med rätt stöd utifrån individens behov. Vilka åtgärder som krävs beror på hur situationen ser ut kring varje person. Däremot ställer vi oss inte bakom att som vänstermajoriteten föreslår ge dem belöning i form av förtur och privilegier inom bostads- och arbetsmarknaden eller andra insatser - det är inte en lösning på de utmaningar vi ser eller att förebygga att fler unga rekryteras. Snarare är det att ge dem ytterligare en motivering till att krigsresande lönar sig

Stockholm bör därför ta lärdom av andra länders erfarenhet och arbete, så som hur Danmark och England arbetar mot radikaliserings och extremism. Skillnaden mot Stockholm stads arbete är tyvärr tydlig. I andra städer så som Köpenhamn har en oberoende expertgrupp arbetat fram konkreta åtgärder för att motverka radikaliserings. I expertgruppen, ingår polis, förvaltningsdirektörer, socialchefer, psykologer och forskare.

Moderaterna vill att Stockholm snarast knyter an in experter, myndigheter och civila organisationer i arbetet för att motverka radikaliserings och politisk och religiös extremism. Stadens arbete måste bygga på den grundläggande förutsättningen att samarbete, informations- och kunskapsutbyte mellan de myndigheter som på olika vis har ett ansvar i frågan delas mellan berörda parter. Det handlar om socialtjänsten, polisen, kriminalvården, den vanliga vården och psykvården samt skolan. Alla insatser har värdefulla kunskaper och insikter om hur det går att förhindra radikaliserings, men de måste ges möjlighet att samarbeta med varandra för att arbetet ska lyckas.

Det är även viktigt att personal inom vården, skolan och socialtjänsten utbildas i att kunna upptäcka tecken på radikaliserings. Slutligen vill vi även att det civila samhället och trossamfund delar med sig av sina kunskaper och sin kompetens på området. Frivilligverksamheter som Fryshuset har lång erfarenhet och kompetens inom frågor som berör krigsresande och våldsbejakande extremism. Det är genom att ingå ett partnerskap med verksamheter så som Fryshuset, samt liknande aktörer, som Stockholms stad ges bästa möjliga utgångsläge att möta den allt mer allvarliga situation vi ser i Stockholms stad och i Sverige. Myndighetsutövning är inte en ensam lösning utan en samverkan mellan olika aktörer och insatser i vårt samhälle är avgörande. För många ungdomar som är i riskzonen att rekryteras eller vill lämna våldsbejakande grupper kan

aktörer som inte regleras av myndighetsregler ha en annan förtroendeställning, vilket kan underlätta möjligheterna att nå och hjälpa ungdomarna. Exempelvis är det viktigt att stödja frivilligorganisationers avhopparverksamhet och församlingarnas förebyggande arbete. Det är även ute i de enskilda församlingarna de först ser tendenser till eventuell radikaliserings.

Reservation

Ledamoten Gulan Avci (FP) reserverade sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

Förslag till beslut

Att som svar på remissen anföra följande:

Att arbeta mot våldsamma och extrema idéer och grupperingar är ständigt en central uppgift för en demokratisk rättsstat. I dagsläget ter sig den uppgiften än mer angelägen, i ljuset av att många unga stockholmare lockas av den så kallade Islamiska statens terrorläror. Även om våldsbenägen politisk och religiös extremism inte är någon ny företeelse gör omfattningen av problemet att det finns ett stort behov av samordning mellan olika delar av staden.

Den remiss som nu har kommit på nämndens bord är märklig. Det finns inget färdigarbetat förslag att ta ställning till. Istället finns det två dokument, en inriktning från finansroteln och en strategi från socialnämnden, som på avgörande punkter motsäger varandra. Enligt finansroteln är det dokument som socialnämnden antog i våras en "delstrategi" som reglerar socialtjänstens arbete. Det är inte ett intryck man får när man läser själva strategin. Punkt 3 i strategin handlar t.ex. om hur ansvarsfördelningen ska se ut mellan stadsledningskontoret och socialförvaltningen, dvs. den försöker reglera sådant som ligger utanför socialtjänsten.

Det är tydligt att finansrotelns inriktningsdokument är ett senkommet försök att rätta till de många brister som socialnämndens strategi är behäftad med. I finansrotelns inriktningsdokument återfinns man till exempel ett stärkt brottsofferperspektiv och ett tydligare fokus på att personer i extrema miljöer ska få hjälp att hoppa av. Det står nu också att staden "inte ska vidta åtgärder som kan uppfattas premiera eller belöna brottsliga handlingar". Vi välkomnar detta, även om det är anmärkningsvärt att något så självklart ska behöva sägas.

Det står dock vidare att socialnämndens strategi har identifierat "en rad åtgärder" som riktar sig till personer som har stridit utomlands. Med tanke på att vissa av dessa åtgärder, såsom hjälp med bostad och försörjning, är ytterst kontroversiella är det olyckligt att inte finansroteln tydligare fastslår exakt vad det är man menar. Det är dock bra att man har förtydligat att åtgärderna ska rikta sig till

personer som vill lämna den extrema miljön. Att det finns en motivation hos individen att förändra sitt liv är en förutsättning för att det offentliga ska kunna sätta in insatser.

Man kan notera att den ursprungliga strategin anger att bostadsbolagen är viktiga samarbetspartners, men varken bostadsbolagen eller Bostadsförmedlingen är remissinstans. Kanske innebär det att man kommer att förbigå bostadsfrågan med tysthet i det som följer.

Mellan raderna är remissen alltså ett ganska stort underkännande av den text som socialnämnden antog. Det visar att Folkpartiet haft rätt i vår kritik.

I det fortsatta arbetet kan staden med fördel anamma många av de rekommendationer som presenterats av Köpenhamns expertgrupp mot radikaliserings, vars rapport är ojämförligt mycket mer genomarbetad och vetenskapligt underbyggd än socialnämndens strategi. Bland expertgruppens förslag märks:

- Att ge ett tydligt mandat till stadens medarbetare att gripa in tidigt vid tecken på att en ungdom är på väg att radikaliseras för att erbjuda stöd och kontakt med personer utanför riskmiljön.
- En särskild samordningsenhet med företrädare för myndigheter och andra aktörer inrättas som följer upp och sätter in insatser för personer i riskzonen för radikalisering.
- Vikten av samarbete mellan kommunen och rättsväsendet vid övergång från kriminalvården.
- Att skolan lär ut ett kritiskt förhållningssätt till information och budskap via sociala medier.
- Att föräldrar till ungdomar som hotas av radikalisering får stöd i sitt föräldraskap, till exempel genom nätverk och coacher.
- Att särskilda insatser görs med sikte på yngre barn som umgås med äldre ungdomar som är inblandade i extremistiska eller kriminella miljöer.
- Att särskilt stöd ges till flyktingfamiljer som utsatts för våld eller trauma, eftersom vissa radikaliserade ungdomar är uppväxta i sådana familjer.
- Att skolan arbetar långsiktigt med att förmedla medborgarskapets och demokratins värderingar.
- Att utveckla metoder för att mäta effekten av insatser och utbyta erfarenheter med andra berörda kommuner.

Dokumentet talar om samarbete med bostadsbolagen, men inte för att erbjuda boende åt hemvändande krigare, utan för att ge personal och boende kunskap om hur man kan ingripa om det finns oro för radikalisering.

Det är vår förhoppning att det vidare arbetet kommer att leda till en genomarbetad och relevant strategi som kan tjäna som vägledning för de många aktörer inom staden som har att hantera denna svåra och extremt viktiga uppgift.

Reservation

Ledamoten Johan Fälldin (C) reserverade sig mot nämndens beslut till förmån för sitt eget förslag enligt följande.

Förslag till beslut

1. Arbetsmarknadsnämnden förordar att en grundläggande revidering av Strategi mot våldsbejakande extremism genomförs med beaktande av vad som anförs nedan.

Efter att den föreslagna Strategi mot våldsbejakande extremism mött betydande kritik framförde den nya majoriteten att strategin skulle ses över och att blocköverskridande samtal skulle inledas. Det är därför anmärkningsvärt att den nu remitteras helt oförändrad.

Den kritik som framfördes grundade sig bland annat i att strategin inte företräder synsättet att människor som gjort sig skyldiga till brott, såsom folkmord eller liknande krigsförbrytelser, måste lagföras.

Naturligtvis krävs insatser för att hjälpa människor som befunnit sig i våldsbejakande miljöer att bryta med dessa och komma tillbaka till ett ordnat liv på rätt sida lagen. Men brott av den dignitet som det i vissa fall här handlar om kan inte förringas.

Vidare finns goda skäl för att föra samtal över blockgränserna i dessa frågor då det är önskvärt att en strategi som denna kräver långsiktighet. Det arbete som staden utför i syfte att hindra våldsbejakande extremism behöver kunna bedrivas oaktat om det är en Socialdemokratiskt ledd majoritet eller en Alliansmajoritet i Stadshuset. För att detta ska kunna bli verklighet krävs med andra ord en grundläggande revidering av strategin.

Ersättaryttrande

Ersättaren Ofelia Namazova (KD) lämnade följande ersättaryttrande.

1. Att arbetsmarknadsnämnden förordar att hela strategin återremitteras och omarbetas i grunden med beaktande av vad som anförs nedan.

Finansborgarrådet Karin Wanngård (S) lovade i samband med kommunfullmäktiges sammanträde den 26 maj att strategin mot våldsbejakande extremism ska ses över och att blocköverskridande

samtal ska inledas. Detta löfte kom efter omfattande kritik mot strategin från bland annat Kristdemokraterna och övriga allianspartier. Det faktum att strategin nu remitteras, helt oförändrad, är anmärkningsvärt. Kristdemokraternas uppfattning är att strategin måste omarbetas från grunden. Det är även beklagligt att majoriteten har beslutat att tillsätta en samordnare mot extremism, utan att förankra beslutet med Alliansen.

Våldsbejakande islamistisk extremism utgör det största samhällshotet. Om detta är terrorforskarna överens. Trots det undviker majoriteten att tala om denna form av extremism. Bristen på konkretion och det faktum att strategin diskuterar extremism utifrån ett väldigt brett perspektiv gör att åtgärderna blir allmänt hållna, att vi riskerar att nå fel målgrupper och att samhället inte utför rätt form av preventiva insatser.

Kristdemokraterna vill se en ökad konkretion i strategin. Fokus måste ligga på avradikalisering och att få extremister att lämna strukturer och sammanhang som är anti-demokratiska. Kristdemokraterna vill inrätta ett länsgemensamt centrum som jobbar med avhopparverksamhet, likt Fryshuset har för högerextremister. Vi vill använda eventuella avhoppare i arbetet med att motverka extremism och förordar en konkret handlingsplan för att motverka radikaliserings och våldsbejakande islamistisk extremism, snarare än en fluffig och allmänt hållen strategi.

Kristdemokraterna håller med om att det förebyggande arbetet är avgörande. För att detta arbete ska vara framgångsrikt krävs samverkan mellan polis, fritidsgårdar, skola och socialtjänst med flera. Det är av stor vikt att kartlägga extrema grupperingar och förhindra att unga personer hamnar i dessa sammanhang. I denna samverkan är det viktigt att involvera moskéerna. Ett liknande arbete pågår redan ibland annat Haninge kommun.

Sverige har under de senaste åren tagit emot tusentals flyktingar från kriget i Syrien och Irak. De kommer med fruktansvärda berättelser om vad de har varit med om och vi vet idag att Islamiska staten, IS, begår brott mot mänskligheten i form av mord, våldtäkter och fördrivning. En del av de terrorister som utför dessa handlingar kommer från vårt land, Sverige. De har valt att ansluta sig till IS och har därmed valt att delta i de gärningar som IS gör sig skyldiga till.

I strategin finns bland annat följande formuleringar om hur staden ska arbeta med de som återvänder till Sverige:

Personer som deltagit i strider behöver sannolikt hälsoinsatser, därför är lokal samverkan mellan stadens socialtjänst (socialpsykiatri och missbruksvård) och landstinget (psykiatri, vårdcentraler) viktiga. Andra viktiga frågor kan vara stöd till försörjning, arbetsmarknadsinsatser och bostadsfrågan.

De personer som återvänder till Sverige efter att ha deltagit i fruktansvärda brott mot mänskligheten ska hanteras som krigsförbrytare. Det är provocerande att strategin föreslår att förbrytare ska ha jobb och bostad, snarare än att ställas inför rätta. Det är djupt oetiskt och respektlöst mot flyktingar som lever med erfarenheter från det de blivit utsatta för i Syrien och Irak. Det är även viktigt att alla de personer som funderar och planerar på att delta i strider med IS vet vad som väntar dem när de kommer hem. Att man riskerar att ställas inför rätta och dömas för de handlingar man utfört.

Mot bakgrund till ovanstående vill jag därför att hela strategin återremitteras och omarbetas i grunden.

§ 10**Yttrande över remissen ”Ett gemensamt ansvar för mottagande av nyanlända”**

AMN 2015-0217-01.06

Arbetsmarknadsnämndens beslut

1. Arbetsmarknadsnämnden beslutade att hänvisa till förvaltningens tjänsteutlåtande som sitt yttrande över remissen
2. Arbetsmarknadsnämnden beslutade att justera paragrafen omedelbart samt överlämna yttrandet till Kommunstyrelsen

Ärendet

Den 3 juni 2015 skickade Arbetsmarknadsdepartementet ut en promemoria på remiss med förslag om att en ny lag, Lag om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning, ska införas

som innebär att alla kommuner ska ta ansvar för mottagande av nyanlända. Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2016. Några särskilda övergångsbestämmelser bedöms inte vara nödvändiga.

Målgruppen för den föreslagna lagen omfattar samma målgrupp som gäller för lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare med den skillnaden att någon begränsning till viss ålder inte görs. Nyanlända som har nedsatt prestationsförmåga och därför inte får del av etableringsinsatser förslås också omfattas.

Nyanlända under 18 år som saknar föräldrar eller annan ställföreträdare omfattas inte av den föreslagna lagen.

Lagförslaget innebär att en kommun är skyldig att efter anvisning ta emot en nyanländ för bosättning i kommunen. Vid fördelning av anvisningar mellan kommuner ska hänsyn tas till kommunens arbetsmarknadsförutsättningar, befolkningsstorlek och det sammantagna mottagandet av nyanlända.

Förvaltningen delar uppfattningen att flyktningmottagningen är ett gemensamt ansvar för landets alla kommuner och att nuvarande situation med långa tider i asylboenden även för nyanlända som beviljats uppehållstillstånd är olycklig ur många aspekter.

Förvaltningen pekar på att Riksrevisionen i en granskning av de statliga insatserna för mottagande och bosättning av nyanlända invandrare i kommunerna bedömt att det finns ett betydande utrymme att effektivisera nuvarande system. Regeringen har aviserat att boendeplanering inom asylmottagandet och